

REPUBLIKA E KOSOVËS - РЕПУБЛИКА КОСОВО - REPUBLIC OF KOSOVO
GJYKATA KUSHTETUESE
УСТАВНИ СУД
CONSTITUTIONAL COURT

Prishtinë, 10 gusht 2015
Nr. ref.: RK 818/15

AKTVENDIM PËR PAPRANUESHMËRI

në

Rastin nr. KI55/14

Parashtrues

Baton Morina

**Vlerësim i kushtetutshmërisë së Njoftimit të Zyrës së Prokurorit të
Shtetit, KMLP. I. nr. 1/14, të 7 marsit 2014**

GJYKATA KUSHTETUESE E REPUBLIKËS SË KOSOVËS

e përbërë nga:

Arta Rama-Hajrizi, kryetare
Ivan Čukalović, zëvendëskryetar
Robert Carolan, gjyqtar
Altay Suroy, gjyqtar
Almiro Rodrigues, gjyqtar
Snezhana Botusharova, gjyqtare, dhe
Bekim Sejdiu, gjyqtar

Parashtruesi i kërkesës

1. Kërkesa është parashtruar nga z. Baton Morina nga Gjakova (në tekstin e mëtejme: parashtruesi i kërkesës), i cili përfaqësohet nga z. Teki Bokshi, avokat nga Gjakova.

Vendimi i kontestuar

2. Parashtruesi i kërkesës konteston Njoftimin (KMLP. I. nr. 1/14, të 7 marsit 2014) e Zyrës së Prokurorit të Shtetit nëpërmjet të cilit, i ishte refuzuar kërkesa për mbrojtje të ligjshmërisë në lidhje me kërkesën për përsëritje të procedurës penale në rastin e tij.

Objekti i çështjes

3. Objekt i çështjes është kërkesa e parashtruesit për vlerësimin e kushtetutshmërisë së vendimeve të kontestuara, të cilat, pretendohen të kenë shkelur të drejtat e tij, të garantuara me Kushtetutën e Republikës së Kosovës (në tekstin e mëtejme: Kushtetuta), përkatësisht me “nenin 21 [Parimet e Përgjithshme], nenin 22 [Zbatimi i Drejtpërdrejtë i Marrëveshjeve dhe Instrumenteve Ndërkombëtare], nenin 24 [Barazia Para Ligjit] dhe nenin 31 [E Drejta për Gjykim të Drejtë dhe të Paanshëm], paragrafi 1”.

Baza juridike

4. Kërkesa bazohet në nenin 113.7 të Kushtetutës, në nenin 47 të Ligjit për Gjykatën Kushtetuese të Republikës së Kosovës, Nr. 03/L-121 (në tekstin e mëtejme: Ligji) dhe në rregullin 56 të Rregullores së punës të Gjykatës Kushtetuese të Republikës së Kosovës (në tekstin e mëtejme: Rregullorja e punës).

Procedura në Gjykatën Kushtetuese

5. Më 26 mars 2014, parashtruesi e dorëzoi kërkesën në Gjykatën Kushtetuese të Republikës së Kosovës (në tekstin e mëtejme: Gjykata).
6. Më 3 prill 2014, Kryetari, me Vendimin nr. GJR. KI55/14, caktoi gjyqtarin Kadri Kryeziu gjyqtar raportues. Të njëjtën ditë, Kryetari, me Vendimin nr. KSH. KI55/14, caktoi Kolegjin shqyrtues, të përbërë nga gjyqtarët: Robert Carolan (kryesues), Almiro Rodrigues dhe Ivan Čukalović.
7. Më 28 prill 2014, Gjykata e njoftoi parashtruesin për regjistrimin e kërkesës dhe kërkoi nga ai të dorëzojë autorizimin për përfaqësim për z. Teki Bokshi. Të njëjtën ditë, Gjykata i dërgoi Gjykatës së Apelit një kopje të kërkesës.
8. Më 4 qershor 2014, parashtruesi i kërkesës e dorëzoi në Gjykatë autorizimin për përfaqësim.
9. Më 24 shtator 2014, Gjykata kërkoi nga parashtruesi që të specifikojë vendimet e kontestuara, dhe të dorëzojë në Gjykatë kopjet e vendimeve që ndërlidhen me rastin.
10. Më 9 tetor 2014, parashtruesi iu përgjigj kërkesës së Gjykatës duke dhënë disa sqarime shtesë lidhur me kërkesën e parashtruar në Gjykatë. Mirëpo, nuk dorëzoi kopjet e vendimeve të kontestuara.

11. Më 20 janar 2015, Gjykata i dërgoi një letër tjetër parashtruesit, duke kërkuar në mënyrë specifike nga ai që të dorëzojë në Gjykatë të dy vendimet e referuara nga parashtruesi në kërkesën e tij, por të cilat ai nuk i kishte dorëzuar në Gjykatë, përkatësisht:
 - a) Aktvendimin (PK. nr. 198/13, të 20 nëntorit 2013) të Gjykatës Themelore në Pejë; dhe
 - b) Aktvendimin (PN. nr. 736/13, të 10 dhjetorit 2013) të Gjykatës së Apelit.
12. Më 2 shkurt 2015, parashtruesi iu drejtua Gjykatës me kërkesën si në vijim: *“Lusë Gjykatën e nderuar të titulluar që të këtë mirëkuptim dhe menjëherë pasi që të siguroj shkresat, menjëherë do të ia dërgoj Gjykatës”.*
13. Më 18 shkurt 2015, Gjykata i dërgoi një kopje të kërkesës Zyrës së Prokurorit të Shtetit.
14. Më 20 shkurt 2015, Gjykata i dërgoi një letër tjetër parashtruesit nëpërmjet së cilës e njoftoi atë, që Gjykata do të vazhdojë shqyrtimin e kërkesës në bazë të informatave dhe dokumenteve që ka në dispozicion, në rast se ai nuk dorëzon dokumentet e kërkuara nga Gjykata në një afat prej 7 (shtatë) ditësh, nga dita e pranimit të shkresës.
15. Më 5 mars 2015, parashtruesi dorëzoi në Gjykatë dokumentet e kërkuara.
16. Më 26 qershor 2015, Kryetarja e Gjykatës me Vendimin nr. GJR. KI69/14, caktoi gjyqtarin Ivan Čukalović si gjyqtar raportues në vend të gjyqtarit Kadri Kryeziu të cilit mandati si gjyqtar i Gjykatës Kushtetuese i mbaroi më 26 qershor 2015. Të njëjtën ditë, Kryetarja e Gjykatës me Vendimin nr. KSH. KI69/14, e caktoi veten si anëtare të Kolegjit shqyrtues në vend të gjyqtarit Ivan Čukalović.
17. Më 2 korrik 2015, pas shqyrtimit të raportit të gjyqtarit raportues, Kolegji shqyrtues i rekomandoi Gjykatës, në përbërje të plotë, ta deklarojë kërkesën të papranueshme.

Përmbledhja e fakteve

18. Më 23 qershor 2006, Gjykata e Qarkut në Pejë (Aktgjykimi P. nr. 80/06) shpalli fajtor parashtruesin e kërkesës për shkak të kryerjes së dy veprave penale. Parashtruesi i kërkesës u dënua me burgim në kohëzgjatje prej 4 (katër) vjetësh.
19. Parashtruesi i kërkesës parashtrroi ankesë kundër Aktgjykimit të lartpërmendur, në Gjykatën Supreme, duke kërkuar *“anulimin e aktgjykimit të ankimuar, si dhe kthimin e çështjes për rigjykim në shkallën e parë.”* Prokurori Publik i Qarkut në Pejë, gjithashtu, parashtrroi ankesë kundër të njëjtit Aktgjykim duke kërkuar që *“dënimi i parashtruesit prej 4 (katër) vitesh burgim të zëvendësohet me një dënim më të ashpër”.*

20. Më 19 prill 2007, Gjykata Supreme [Aktgjykimi Ap. nr. 582/2006] e refuzoi ankesën e parashtruesit të kërkesës dhe aprovoi ankesën e Prokurorit Publik të Qarkut. Me atë rast Gjykata Supreme ndryshoi Aktgjykimin e Gjykatës së Qarkut në Pejë vetëm sa i përket vendimit për dënim, me ç'rast dënoi parashtruesin nga 4 (katër) vjet me 12 (dymbëdhjetë) vjet burgim.
21. Më 31 dhjetor 2007, Gjykata Supreme (Aktgjykimi, Pkl. nr. 78/2007) refuzoi kërkesën e parashtruesit për mbrojtje të ligjshmërisë duke vlerësuar se *“shkalla e parë dhe shkalla e dytë kishin konstatuar drejtë faktet, se nuk kishte pasur shkelje thelbësore të dispozitave të procedurës penale dhe se dispozitat e ligjit penal ishin zbatuar drejtë”*.

Kërkesa e parë e parashtruesit për përsëritje të procedurës penale pranë gjykatave të rregullta

22. Më 29 janar 2011, parashtruesi paraqiti kërkesën e parë në Gjykatën e Qarkut në Pejë, për përsëritje të procedurës penale duke pretenduar se *“në procedurën e vendosjes lidhur me ankesën pranë Gjykatës Supreme [...] është dashur të jetë përjashtuar prokurori i çështjes për shkak të mungesës së paanshmërisë dhe subjektivizmit”*.
23. Më 13 shtator 2011, Gjykata e Qarkut në Pejë (Aktvendimi P. nr. 80/06) refuzoi kërkesën e parashtruesit për përsëritje të procedurës penale duke arsyetuar se *“[...] nuk është paraqitur baza ligjore për rishikimin e procedurës penale siç kërkohet me nenin 444 par. 2 të KPPK-së [Kodit të Përkohshëm të Procedurës Penale] [...]”*.
24. Parashtruesi paraqiti ankesë kundër Aktvendimit të Gjykatës së Qarkut në Pejë, në Gjykatën Supreme.
25. Më 13 tetor 2011, Gjykata Supreme (Aktgjykimi Pn. nr. 530/2011) refuzoi ankesën e parashtruesit si të pabazuar dhe arsyetoi si në vijim:

“[...] drejt ka vepruar gjykata e shkallës së parë kur kërkesën për rishikim të procedurës penale e ka refuzuar [...]. [...] nga procesverbali i shqyrtimit kryesor nuk shihet se është paraqitur ndonjë kërkesë për përjashtimin e prokurorit apo cilitdo pjesëmarrës në procedurën e zhvilluar në këtë çështje penalo-juridike dhe nuk ka indikacione se lidhur me prokurorin në fjalë është iniciuar ndonjë procedurë disiplinore apo penale që ndërlihet me rastin konkret, andaj për tu konsideruar bazë ligjore për rishikimin të procedurës penale në kuptim të nenit 442 par.1 pika 1 e KPPK sipas par. 2 të po të njëjtit nen duhet të provohet se aktgjykimi është pasoj e veprës penale të kryer nga përsoni që ka kryer hetimet apo prokurori”.

Procedura pranë Gjykatës Kushtetuese në Rastin nr. KI159/11

26. Më 9 nëntor 2011, parashtruesi parashtrroi kërkesë në Gjykatën Kushtetuese [Shih, Rastin nr. KI159/11, *Baton Morina*, Aktvendim për papranueshmëri i 16 korrikut 2012] dhe kërkoi vlerësim të kushtetutshmërisë së Aktgjykimit (Pn. nr. 530/2011, të 13 tetorit 2011) të Gjykatës Supreme.

27. Parashtruesi i kërkesës pranë Gjykatës kishte pretenduar shkelje të së drejtës për gjykim të drejtë dhe të paanshëm, të drejtës për mjete juridike, si dhe të drejtës për respektim të parimit të legalitetit dhe proporcionalitetit në rastet penale. Parashtruesi po ashtu, ndër të tjera, kishte pretenduar që veprimet e Prokurorit Publik të Qarkut në Pejë “*kishin ndikim esencial që çështja të gjykohet në dëm të të pandehurit*” dhe se Prokurori Publik i Qarkut “*kishte keqpërdorur pozitën e tij zyrtare*” në procedurën penale të zhvilluar ndaj tij.
28. Më 16 korrik 2012, Gjykata vendosi për Rastin nr. KI159/11, duke e refuzuar kërkesën e parashtruesit për vlerësim të kushtetutshmërisë së Aktgjykimit të lartpërmendur si qartazi të pabazuar. Ndër të tjera, Gjykata arsyetoi se: “*Nuk është në juridiksionin e Gjykatës Kushtetuese që të vlerësojë ligjshmërinë dhe saktësinë e provave të vendimeve të nxjerra nga gjykatat e rregullta [...]*” dhe se “*nuk ka juridiksion për të përsëritur procedurat gjyqësore apo në ndonjë mënyrë të zëvendësojë aktgjykimin e Gjykatës Supreme me konstatimet e veta*”.

Kërkesa e dytë e parashtruesit për përsëritje të procedurës penale pranë gjykatave të rregullta

29. Pas nxjerrjes së Aktvendimit të lartpërmendur nga Gjykata në Rastin KI159/11, parashtruesi parashtrroi kërkesën e dytë për përsëritje të procedurës penale, këtë herë në Gjykatën Themelore në Pejë.
30. Parashtruesi e arsyetoi kërkesën e tij të dytë, duke paraqitur pretendimet e njëjta për mungesën e paanshmërisë së Prokurorit Publik të Qarkut në Pejë. Ai gjithashtu pretendoi që “*[...] janë zbuluar fakte të reja, që ka gjasa ta arsyetojnë pafajësinë e personit të denuar [parashtruesit] ose dënimin e tij sipas një dispozite më të butë penale e si provë e re do të konsiderohej deklarata e dëshmitarit [...]*”.
31. Më 20 nëntor 2013, Gjykata Themelore në Pejë (Aktvendimi PK. nr. 198/13) refuzoi kërkesën e dytë të parashtruesit për përsëritje të procedurës penale si të pabazuar duke arsyetuar se:

“[...] në rastin konkret nuk janë përmbushur kushtet ligjore për përsëritjen e procedurës ndaj të gjykuarit Baton Morina [...], edhe po të ishte dëgjuar më herët dëshmitari në fjalë, edhe sikur po të dëgjohej tani nuk do ta ndryshoj rrjedhën e procedurës penale ndaj të dënuarit [...]. Sa i përket pretendimeve [...] se nuk është vendosur lidhur me kërkesën për përjashtimin e prokurorit të rastit kolegji shqyrtues i kësaj gjykate duke u bazuar edhe në shkresat e lëndës e pikërisht procesverbalit të shqyrtimit kryesor, shihet se nuk është paraqitur ndonjë kërkesë për përjashtimin e prokurorit apo cilido pjesëmarrës në procedure gjyqësore, konstatohet se nuk ka indikacione se lidhur me prokurorin në fjalë është iniciuar ndonjë procedure disiplinore apo penale që ndërlidhet me rastin konkret, andaj për tu konsideruar bazë ligjore për rishikim të procedurës penale në kuptim të nenit 442 par 1. pika 1. të KPPK-së, sipas parag.2 të të njëjtit nen duhet të provohet se aktgjykimi është pasoj e veprës penale të kryer nga personi që ka kryer hetimet nga prokurori [...] çka në rastin konkret këto prova mungojnë”.

32. Më 10 dhjetor 2013, Gjykata e Apelit (Aktvendimi PN. nr. 736/13) refuzoi ankesën e parashtruesit kundër Aktvendimit të Gjykatës Themelore në Pejë dhe arsyetoi si në vijim:

*“[...] gjykata e shkallës së parë, drejt ka vlerësuar se kërkesa e mbrojtësit të të gjykuarit për rishikimin e procedurës penale është e pabazuar, meqë, në rastin konkret nuk janë përmbushur kushtet ligjore për rishikimin e procedurës penale të parapara me nenin 423 par.1 pika 1.3. [...].
[...] dëshmia e dëshmitarit nuk sjell ndonjë provë të re të panjohur gjer më tani, që do të ishte arsye ligjore për lejimin e rishikimit të procedurës penale, e që do të mund të provonte pafajësinë e të dënuarit”.*

33. Më 7 mars 2014, Zyra e Prokurorit të Shtetit [Njoftimi KMLP. I. nr. 1/14], refuzoi kërkesën e parashtruesit për mbrojtje të ligjshmërisë të parashtruar kundër Aktvendimit të Gjykatës së Apelit dhe të Aktvendimit të Gjykatës Themelore në Pejë, me arsyetimin se nuk kishte bazë ligjore për të ngritur kërkesë për mbrojtje të ligjshmërisë.

Pretendimet e parashtruesit të kërkesës

34. Parashtruesi i kërkesës pretendon se gjykatat e rregullta ia kanë shkelur të drejtat e garantuara me Kushtetutë, përkatësisht nenin 21 [Parimet e Përgjithshme], nenin 22 [Zbatimi i Drejtpërdrejtë i Marrëveshjeve dhe Instrumenteve Ndërkombëtare], nenin 24 [Barazia Para Ligjit], nenin 31 [E Drejta për Gjykim të Drejtë dhe të Paanshëm], paragrafi 1.
35. Lidhur me këto pretendime, parashtruesi thekson se *“[...] ai është diskriminuar pse është mbrojtur nga avokati S.D.”* dhe Prokurori i Shtetit kishte *“problem personal”* me të.
36. Parashtruesi më tej, pohon se: *“[...] sipas ankesës së Prokurorit Publik është ndryshuar Aktgjykimi i shkallës së parë në dëm të akuzuarit në aspektin e lartësisë së dënimit nga 4 vite në 12, [...] nga e cila kuptohet se prokurori [...] përmes ushtrimit të autoritetit të prokurorit në të gjitha instancat ka ndikuar që i akuzuari Baton Morina të dënohet me dënim sa më të lartë”.*
37. Në përfundim, parashtruesi i drejtohet Gjykatës me kërkesën në vijim: *“Anulimin e Aktvendimit të Gjykatës Themelore në Pejë PK. nr. 198/13 të datës 20.11.2013 të Gjykatës së Apelit të Kosovës PN. nr. 736/13 të datës 10.12.2013 dhe të Njoftimit të Prokurorisë së Shtetit të Kosovës KMLP. I. nr. 1/14 të datës 7.03.2014”.*

Pranueshmëria e kërkesës

38. Para së gjithash, Gjykata shqyrton nëse parashtruesi i ka përmbushur kushtet e nevojshme të pranueshmërisë, të përcaktuara me Kushtetutë dhe të specifikuara më tej me Ligj dhe me Rregullore të punës.

Sa i përket pretendimeve të parashtruesit lidhur me kërkesën e tij të parë për përsëritje të procedurës penale

39. Siç u përmend më lart, parashtruesi pretendon se i janë shkelur të drejtat e tij të garantuara me nenet 21, 22, 24 dhe 31 të Kushtetutës meqë, sipas tij, Prokurori Publik i Qarkut në Pejë kishte tejkalluar autorizimet e tij dhe nuk kishte vepruar në mënyrë të paanshme gjatë zhvillimit të procedurës penale në rastin e tij.
40. Në lidhje me këtë, Gjykata vëren se, parashtruesi, sikurse në kërkesën e tij të parë Rasti nr. KI159/11, të parashtruar në Gjykatë, i referohet argumenteve të njëjta, lidhur me mungesën e paanshmërisë së Prokurorit Publik të Qarkut në Pejë.
41. Gjykata gjithashtu vëren se, parashtruesi, edhe pse formalisht konteston Njoftimin (KMLP. I. nr. 1/14, të 7 marsit 2014) e Prokurorit të Shtetit, në substancë, ai konteston kushtetutshmërinë e vendimeve të mëhershme të gjykatave të rregullta, përkatësisht të Aktgjykimit P. nr. 80/06, të 23 qershorit 2006, të Gjykatës së Qarkut në Pejë dhe Aktgjykimet (Ap. nr. 582/06, të 19 prillit 2007; Pkl. nr. 78/2007, të 31 dhjetorit 2007; Pn. nr. 530/2011, të 13 tetorit 2011) të Gjykatës Supreme.
42. Në këtë drejtim, Gjykata konsideron se këto pretendime të parashtruesit janë të njëjta me ato të paraqitura në kërkesën e tij të parë, të parashtruar në Gjykatën Kushtetuese, si dhe janë të adresuara kundër vendimeve të njëjta, kushtetutshmërinë e të cilave kjo Gjykatë tashmë e ka vlerësuar me rastin e nxjerrjes së Aktvendimit për papranueshmëri në Rastin nr. KI159/11.
43. Prandaj, për sa i përket këtyre pretendimeve të përsëritura të parashtruesit Gjykata i referohet rregullit 36 (3) (d) të Rregullores së punës i cili përcakton:
- “Po ashtu, një kërkesë mund të konsiderohet si e papranueshme edhe në rastet vijuese, kur:*
- [...]*
- (d) Gjykata tashmë ka nxjerrë një vendim për rastin në fjalë dhe kërkesa nuk ofron bazë të mjaftueshme për nxjerrjen e një vendimi të ri;*
- [...]*”
44. Siç u përmend më lart, Gjykata vëren se tashmë ka shqyrtuar këto pretendime të parashtruesit në Rastin nr. KI159/11 dhe i kishte refuzuar si qartazi të pabazuara. Me atë rast, Gjykata, pas vlerësimit të kushtetutshmërisë së Aktgjykimit (Pn. nr. 530/2011, të 13 tetorit 2011) të Gjykatës Supreme, kishte konstatuar se nuk kishte argumente bindëse dhe prova që mund të qonin në konkludim se ky Aktgjykim apo vendimet e tjera janë nxjerrë dukshëm në mënyrë të padrejtë apo arbitrare.
45. Si rrjedhojë, bazuar në rregullin 36 (3) (d) të Rregullores së punës, Gjykata konstaton se ajo tashmë ka nxjerrë një vendim për rastin në fjalë, dhe se kjo pjesë e kërkesës nuk ofron bazë të mjaftueshme për nxjerrjen e një vendimi të ri.

Sa i përket pretendimeve të parashtruesit lidhur me kërkesën e tij të dytë për përsëritje të procedurës penale

46. Për sa i përket pretendimeve të parashtruesit për shkelje të të drejtave të tij të garantuara me Kushtetutë nga Zyra e Prokurorit të Shtetit (Njoftimi KMLP. I. nr. 1/14, i 7 marsit 2014), Gjykata i referohet nenit 48 të Ligjit dhe rregullit 36 (2) (d) të Rregullores së punës, të cilat parashohin:

Neni 48 i Ligjit

“Parashtruesi i kërkesës ka për detyrë që në kërkesën e tij të qartësoj saktësisht se cilat të drejta dhe liri pretendon se i janë cenuar dhe cili është akti konkret i autoritetit publik të cilin parashtruesi dëshiron ta kontestoj”.

Rregulli 36 (2) (d) i Rregullores së punës

“(2) Gjykata do të deklarojë një kërkesë si qartazi të pabazuar, nëse bindet se:

[...], ose

(d) parashtruesi nuk dëshmon në mënyrë të mjaftueshme pretendimin tij.

[...]”

47. Në këtë drejtim, Gjykata vëren se parashtruesi në kërkesën e tij të dytë për përsëritje të procedurës penale, sërish kishte pretenduar se Prokurori Publik i Gjykatës së Qarkut në Pejë është dashur të përjashtohet dhe, si rrjedhojë e mos përjashtimit të tij ishte bërë shkelje e rëndë e dispozitave të procedurës penale dhe e nenit 31 të Kushtetutës. Përveç kësaj, parashtruesi kishte arsyetuar kërkesën e tij të dytë për përsëritje të procedurës penale duke theksuar që marrja në pyetje e dëshmitarit të ri do të ndryshonte gjendjen faktike, prandaj, kërkesa e tij për këtë çështje do të duhej të miratohej.
48. Më tutje, Gjykata vëren se me rastin e refuzimit të kërkesës së tij të dytë për përsëritje të procedurës penale, gjykatat e rregullta kanë adresuar pretendimet e parashtruesit dhe i janë përgjigjur kërkesave të tij.
49. Më konkretisht, Gjykata vëren se Gjykata Themelore në Pejë, me rastin e refuzimit të kërkesës së dytë të parashtruesit për përsëritje të procedurës penale, e arsyetoi vendimin e saj duke iu referuar dispozitave të ligjit në fuqi dhe u ishte përgjigjur pretendimeve të parashtruesit të paraqitura në kërkesën e tij.
50. Në Aktvendimin e saj, Gjykata Themelore në Pejë konstatoi se *“[...] edhe po të ishte dëgjuar më heret dëshmitari në fjalë, edhe sikur po të dëgjohej tani nuk do ta ndryshoj rrjedhen e procedurës penale ndaj të dënuarit [...]. Më tutje, Gjykata Komunale theksoi që parashtruesi nuk ka paraqitur “ndonjë kërkesë për përjashtimin e prokurorit” dhe se rrjedhimisht nuk kishte “bazë ligjore për rishikim të procedurës penale në kuptim të nenit 442 par 1. pika 1. të KPPK-së”.*
51. Përveç kësaj, Gjykata po ashtu vëren se edhe Gjykata e Apelit, me rastin e refuzimit të ankesës së parashtruesit të paraqitur kundër Aktvendimit të Gjykatës Themelore në Pejë, e arsyetoi vendimin e saj duke iu referuar dispozitave të ligjit në fuqi, si dhe parashtresave të parashtruesit në ankesë.

- Gjykata e Apelit kishte mbështetur plotësisht Aktvendimin e Gjykatës Themelore duke konstatuar se “*gjykata e shkallës së parë, drejt ka vlerësuar se kërkesa e mbrojtësit të të gjykuarit për rishikimin e procedurës penale është e pabazuar, meqë, në rastin konkret nuk janë përmbushur kushtet ligjore për rishikimin e procedurës penale të parapara me nenin 423 par.1 pika 1.3*”.
52. Gjykata më tutje vëren se edhe Zyra e Prokurorit të Shtetit kishte refuzuar kërkesën e parashtruesit për mbrojtje të ligjshmërisë, pasi që nuk kishte bazë ligjore për një kërkesë të tillë.
 53. Për më tepër, Gjykata po ashtu vëren se parashtruesi i kërkesës nuk ka shpjeguar saktësisht si dhe pse vendimet e kontestuara, me të cilat ishte refuzuar kërkesa e tij e dytë për përsëritje të procedurës përbëjnë shkelje të të drejtave dhe lirive të tij individuale, të garantuara me Kushtetutë, dhe as nuk ka paraqitur prova për të arsyetuar pretendimin për një shkelje të tillë.
 54. Në këtë drejtim, Gjykata thekson se nuk është detyrë e Gjykatës Kushtetuese, që të merret me gabimet e faktit ose të ligjit (ligjshmërisë) që pretendohet të jenë kryer nga ana e Gjykatës së Apelit apo nga Zyra e Prokurorit të Shtetit, përveç, nëse ato kanë shkelur të drejtat dhe liritë e mbrojtura me Kushtetutë (kushtetutshmërinë).
 55. Gjykata Kushtetuese rithekson se nuk vepron si gjykatë e shkallës së katërt, përkritazi me vendimet e nxjerra nga gjykatat e rregullta ose nga autoritetet tjera publike. Roli i gjykatave të rregullta është t'i interpretojnë dhe t'i zbatojnë rregullat përkatëse të së drejtës procedurale dhe materiale (Shih, *mutatis mutandis*, *Garcia Ruiz kundër Spanjës*, Nr. 30544/96, Aktgjykim i GJEDNJ-së i 21 janarit 1999, paragrafi 28; shih gjithashtu Gjykata Kushtetuese në Rastin Kl70/11, të parashtruesve *Faik Hima, Magbule Hima dhe Bestar Hima*, Aktvendim për papranueshmëri i 16 dhjetorit 2011).
 56. Gjykata Kushtetuese mundet vetëm të shqyrtojë nëse provat janë paraqitur në një mënyrë të tillë, dhe nëse procedurat në përgjithësi, të shikuara në tërësinë e tyre, janë kryer në mënyrë të tillë sa që parashtruesi të ketë pasur gjykim të drejtë (Shih, *inter alia*, Raporti i Komisionit Evropian për të Drejtat e Njeriut në rastin *Edwards kundër Mbretërisë së Bashkuar*, App. Nr. 13071/87, të aprovuar më 10 korrik 1991).
 57. Gjykata konsideron se procedurat në Gjykatën Themelore dhe në Gjykatën e Apelit, si dhe refuzimi i kërkesës së parashtruesit për mbrojtje të ligjshmërisë nga Zyra e Kryeprokurorit të Shtetit kanë qenë të drejta dhe të arsyetuara (Shih, *mutatis mutandis*, *Shub kundër Lituanisë*, Nr. 17064/06, KEDNJ, Vendimi i 30 qershorit 2009).
 58. Prandaj, Gjykata konstaton se kjo pjesë e kërkesës duhet të deklarohet si e papranueshme sepse parashtruesi nuk ka dëshmuar në mënyrë të mjaftueshme pretendimin tij.
 59. Si përfundim, Gjykata, në pajtim me rregullin 36 (2) (d) dhe 36 (3) (d) të Rregullores së punës, konkludon që kërkesa është e papranueshme.

PËR KËTO ARSYE

Gjykata Kushtetuese, në pajtim me rregullat 36 (2) (d) dhe 36 (3) (d) të Rregullores së punës, më 10 gusht 2015, njëzëri

VENDOS

- I. TA DEKLAROJË kërkesën të papranueshme;
- II. T'UA KUMTOJË këtë vendim palëve;
- III. TA PUBLIKOJË këtë vendim në Gazetën Zyrtare, në pajtim me nenin 20.4 të Ligjit; dhe
- IV. Ky vendim hyn në fuqi menjëherë.

Gjyqtari raportues

Ivan Čukalović

Kryetarja e Gjykatës Kushtetuese

Arta Rama-Hajrizi

